

Î N C H E I E R E
Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

25 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Cefraga Ilie împotriva hotărârii judecătorești Buiucani mun. Chișinău din 23 octombrie 2013 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2014, adoptă în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de Cefraga Ilie împotriva Consiliului com. Trușeni cu participarea intervenientului accesoriu Primăria com. Trușeni privind contestarea actelor administrative și încasarea prejudiciului moral,

a c o n s t a t a t :

La 02 februarie 2012, Cefraga Ilie s-a adresat cu cerere de chemare în instanța de contencios administrativ împotriva Consiliului comunal Trușeni, mun. Chișinău în care a solicitat anularea deciziilor cu nr. 6/2 din 25 iunie 2010, nr. 13/1 din 08 decembrie 2010 și nr. 7/7 27 decembrie 2010, potrivit cărora s-a decis impunerea la plata impozitelor pentru bunurile imobile, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

În motivarea pretențiilor s-a reiterat că fiind membru al Întovărișirii Pomicole „Lunca Codrului” până în perioada anului 2009, a achitat impozite în sumă de 17,44 lei pentru bunurile imobile și 1 leu pentru un ar de pământ, însă pentru perioada anului 2011, pentru plata impozitului i s-a calculat în sumă de 713,85 lei. Nefiind de acord cu suma solicitată, prin cererea din 11 noiembrie 2011, a solicitat Primăriei comunei Trușeni, mun. Chișinău reducerea impozitului pentru pământ și bunurile imobile, pe motiv că este invalid de gradul II, celibatar și dispune de o pensie în mărime de 440 lei.

La 18 decembrie 2011, deoarece cererea a fost lăsată fără soluționare, s-a adresat repetat cu o cerere prealabilă în adresa Primăriei comunei Trușeni, mun. Chișinău, prin scrisoarea nr. 460 din 16 decembrie 2011, i s-a comunicat că prin deciziile Consiliului comunal Trușeni mun. Chișinău nr.6/2 din 25 iunie 2010 și nr.13/1 din 08 decembrie 2010 impozitul pentru lotul de pământ și bunul imobiliar constituie suma de 0,15 % din valoarea averii.

Prin decizia Consiliul com. Trușeni mun. Chișinău din 27 noiembrie 2011 nr.7/7 i s-a refuzat reducerea cotei de 0,15 % din baza impozitabilă a bunurilor imobiliare.

Consideră că, prin deciziile adoptate i s-au cauzat suferințe psihice și fizice, din care motiv și s-a adresat cu acțiune în judecată privind contestarea actelor administrative ca fiind ilegale și repararea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 iunie 2012 s-a dispus admiterea parțială a acțiunii lui Cepraga Ilie împotriva Consiliului comunal Trușeni, mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative și repararea prejudiciului moral, în partea ce ține de anularea deciziei Consiliului comunal Trușeni, mun. Chișinău nr. 7/7 din 27 decembrie 2011, ca fiind emisă cu încălcarea procedurii, iar cererea privind anularea deciziilor cu nr. 6/2 din 25 iunie 2010 și nr. 13/1 din 08 decembrie 2010, precum și pretenția privind repararea prejudiciului moral, s-au respins.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2012 s-a decis casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 iunie 2012, cu restituirea pricinii la rejudecare în Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării pricinii prin încheierea judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 03 iulie 2013, s-a admis intervenția în proces de partea Consiliul comunal Trușeni, mun. Chișinău în calitate de intervenient accesoriu: Primăria comunei Trușeni, mun. Chișinău.

Prin hotărârea judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 octombrie 2013 acțiunea înaintată de Cepraga Ilie împotriva Consiliului com. Trușeni cu participarea intervenientului accesoriu Primăria com. Trușeni privind contestarea actelor administrative și încasarea prejudiciului moral s-a respins.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2014 Cepraga Ilie a fost repus în termen de depunere a apelului motivat, s-a respins apelul declarant de Cepraga Ilie și s-a menținut hotărârea judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 octombrie 2013.

La 15 aprilie 2014, Cepraga Ilie a declarat recurs împotriva hotărârii judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 octombrie 2013 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2014, solicitând casarea acestora, cu emiterea unei noi decizii prin care pretențiile înaintate de Cepraga Ilie să fie admise.

În motivarea recursului recurentul a invocat că nu este de acord cu soluțiile emise de instanțele ierarhic inferioare. La examinarea pricinii în fond nu s-a analizat capacitatea recurentului de achitare a impozitelor în raport cu disponibilitățile sale bănești. La rejudecarea cauzei instanța de fond nu a ținut cont de indicațiile date de instanța de apel.

Recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 15 aprilie 2014 este depus în termen.

În conformitate cu art. 432 Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) Cod de Procedură Civilă cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Cod de Procedură Civilă. Astfel, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) Cod de Procedură Civilă, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 Cod de Procedură Civilă aplicabil recursului.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de Procedură Civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de Procedură Civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de Procedură Civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva deciziei pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.

Colegiu civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării apelului, asupra căror deja instanța de apel s-a pronunțat veridic.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Cepraga Ilie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de Procedură Civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Cepraga Ilie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari